

§ 30, stk. 2, i bekendtgørelsen, at skyldner dog altid kan kræve, at indbetalte beløb anvendes til fuld indfrielse af en bestemt gældspost.

3.1.2 Renteregler på inddrivelsesområdet

I dag afhænger forrentningen af krav under inddrivelse af, hvilken type krav der er tale om. Der er efter de gældende regler fordringstyper, der ikke forrentes, mens andre krav forrentes med op til 12 procent p.a., jf. oversigt over restancemasse, renteniveau og fradragret i bilag 2 til lovforslaget. Renten tilskrives som hovedregel fra forfaldstidspunktet, dvs., inden fordringen under normale omstændigheder er overdraget til inddrivelse.

Skyldnerens adgang til fradrag for rente af krav under opkrævning eller inddrivelse afhænger ligeledes af fordringstypen. Udenfor skatteområdet er der som hovedregel fradragret for renter, mens der på skatteområdet som udgangspunkt ikke er fradragret.

Den forskellige forrentning af offentlige krav under inddrivelse og de forskellige regler for adgangen til fradrag for renten kan i vidt omfang tilskrives, dels at rentereglerne i dag er spredt i ressortministeriernes lovgivning, dels at inddrivelsen inden samlingen af restanceinddrivelsen i Skatteministeriet fra den 1. november 2005 har været varetaget af flere forskellige myndigheder.

3.1.3 Gebyrregler på inddrivelsesområdet

Gebyrerne på inddrivelsesområdet er forskellige afhængig af fordringstype. Dette skal ses i sammenhæng med, at restanceinddrivelsen indtil den 1. november 2005 blev varetaget af flere forskellige inddrivelsesmyndigheder.

En oversigt over de gældende gebyrer på restanceinddrivelsesområdet fremgår af bilag 3 til lovforslaget.

Gebyrer for lønindeholdelse opkræves ved indberetning til Det Fælles Lønindeholdelsesregister (DFLS). Gebyret opkræves som udgangspunkt for hver fordring, der indberettes til DFLS. Flere fordringer af samme type lægges dog normalt sammen, således at indberetning til DFLS sker samlet. Der opkræves i så fald kun et gebyr. Herudover lægges licens- og DSB-fordringer sammen ved indberetning til DFLS.

Er der allerede foretaget lønindeholdelse for et krav, og skal der for en ny fordring af samme type foretages lønindeholdelse, opkræves der som hovedregel ikke gebyr for det nye krav.

Der opkræves i dag alene gebyr for tilsigelse til udlægsforretning i relation til personskattekrav og kommunale krav. Er der flere krav under inddrivelse ved-

rørende den pågældende skyldner for hvilke, der kan pålægges gebyr, og omfatter udlægsforretningen flere krav, opkræves alene ét gebyr.

3.2 Lovforslaget

3.2.1 Harmonisering og objektivisering af reglerne for dækningsrækkefølgen

Det foreslås, at rækkefølgen for dækning af krav under inddrivelse for den enkelte skyldner fastlægges ved lov med henblik på at harmonisere og objektivere dækningsrækkefølgen, samt at skabe gennemsigtighed herom for skyldner såvel som for fordringshaverne.

Forslaget indebærer, at hovedprincipperne i den gældende dækningsrækkefølge for krav, der inddrives ved lønindeholdelse, udbredes til at gælde generelt for fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. I forhold til de gældende regler for lønindeholdelse foreslås det dog, at dækningsrækkefølgen justeres, således at bøder får fortrinsstilling i forhold til øvrige krav, i overensstemmelse med den nuværende praksis uden for lønindeholdelsesområdet. Det foreslås endvidere, at skattekrav efter kildeskatte- loven, der i dag efter lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister dækkes forud for andre krav, behandles efter det generelle FIFO-princip på linie med øvrige krav. For så vidt angår underholdsbidrag videreføres den nuværende fortrinsstilling for disse krav.

Den foreslåede dækningsrækkefølge kommer herefter til at se således ud:

1. Bøder
2. Bidrag omfattet af lov om inddrivelse af underholdsbidrag
3. Andre fordringer

Dækker inddrevne beløb kun delvist fordringer inden for samme kategori, dækkes fordringerne efter FIFO-princippet, dvs., at den fordring, der først er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet og dermed forud for andre fordringer inden for samme kategori.

Baggrunden for, at bøder gives fortrinsstilling for andre krav, er dels, at bøder – pga. muligheden for forvandling af bødekravet til fængselsstraf – må anses for særlig byrdefuld gæld for skyldner, dels de særlige forældelsesregler, der gælder for bødekrav.

Ifølge retsplejelovens § 527 afbrydes forældelse ved indgivelse af anmodning om udlæg, hvis fordringshaver søger forretningen fremmet uden ugrundet ophold. Retsvirkningen af afbrydelse af forældelsesfristen er, at der løber en ny forældelsesfrist. Ju-